

עלון מס' 150

שיחות הרצי"ה

פרשת כי תצא

מחיית עמלק

מצות מחיית עמלק אינה חדשה. זו "מצוה מבוארת" (כלשונו של הרמב"ן בהקדמתו) יסודה, שורשה נזכר כבר בספר שמות (סוף פרשת בשלח) ועבשיו היא מתפרטת ומשתכללת.

מה מלמדתנו פה 'ההתחדשות הסגנונית' ?

"תמחה את זכר עמלק מתחת השמים" (שמות, יז, יד) זו – גזירה אלוקית "מחה אמחה" - זהו העסק של ריבונו של עולם, ועליו לקיים את דברו, הבטחתו... "מלחמה לד' בעמלק מדר דר"

ופה, בפרשתנו, "תמחה את זכר עמלק" עכשיו אתה הולך להיכנס לארץ, אני נותן לך את הארץ, תהיה ממשלה, ריבונות, שלטון מדינה – "תמחה" התוכנית האלוקית תתקיים על ידי המעשים שלך" באופן ממלכתי וציבורי (מינוי מלך קודם למחיית עמלק – רמב"ם, מלכים א, ב).

ברור ופשוט מאד.

לפי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת כי תצא סדרה א 3 תשכ"ט עמ' 316) להר"ש אבינר הי"ו

וכן ב"מאורות הרצי"ה" (פרשת כי תצא תשכ"ב עמ' תקכא) להרב הושע רבינוביץ הי"ו